

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaaret 1896—97.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 35 ff.)

Der forelaa ingen Indstilling uden for Udvalgets Betænkning.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Koch): Det er forholdsvis meget faa Bemærkninger. Statsrevisionen har fundet Anledning til at gøre ved Regnskabet for 1896—97, og Statsrevisionen indstiller sluttelig, at Rigsdagen frasier sig Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til nævnte Regnskab. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde den ogsaa tidligere af mig fremsatte Bemærkning, at dette meget beskedne Resultat er motiveret gennem en Betænkning, der har det samme voluminøse Præg som i tidligere Aar. Jeg tror, at de ærede Medlemmer af Statsrevisionen ville gøre dette omhyggelige Arbejde mere tiltalende og mere tilgængeligt for Tingets Medlemmer, hvis det blev indskrænket noget. Men det er jo en Sag, som ganske maa overlades til den ærede Statsrevisions nærmere Afgørelse. — De faa Bemærkninger, som Udvalget finder Anledning til at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, skal jeg nu fremdrage.

Den første angaar en Bemærkning, som findes i Statsrevisionens Betænkning p. 62—4 og angaar forskellige Udgifter ved Statsbanerne. Det skal jo villig erkendes, at et Budget som Statsbanerne er overordentlig vanskeligt ikke blot at affatte, men ogsaa at overholde. Der kan i Aarets Løb indtræffe mange Omstændigheder, hvor Statsbanernes Bestyrelse selvfølgelig maa handle med en vis Frihed og nære Tillid til, at Overskridelser, som paa forskellige Konti kunne fremkomme, ikke ville give Anledning til Indsigelse fra Rigsdagens Side. Men selv med denne Erkendelse kan det dog ikke nægtes, at der ogsaa i dette Regnskab findes Overskridelser, som næppe lade sig forsvare, idet vi gaa ud fra, at disse Overskridelser vel ikke have kunnet undgaas, men at der har været fuldstændig Tid og Lejlighed til at søge dem hjemlede ved en Bevilling. Den Post, jeg taler om, angaar „forskellige Udgifter“. Dertil er der bevilget 320,405 Kr.,

men Udgiften har været 587,184 Kr. 11 Øre, og der findes saaledes en Overskridelse af 257,779 Kr. 11 Øre. Den samme Post var i Regnskabet for 1895—96 overskredet med 110,966 Kr. og gav allerede da Anledning til Bemærkninger fra Statsrevisionens Side, der blev tiltraadte af Udvalget og af det høje Ting. Af de to Poster, der ligesom paa det foregaaende Aars Regnskab ogsaa denne Gang ere overskredne, er den første Kontoen: „Billetter, Tryksager og Protokoller“. Dertil er der bevilget 155,000 Kr., men der er forbrugt 238,104 Kr. 98 Øre, og dernæst er der en Post „uforudsete Udgifter“, hvortil er bevilget 4,400 Kr., men hvortil der er forbrugt 174,040 Kr. Der er selvfølgelig fra Statsrevisionens Side forlangt en nærmere Begrundelse af disse to meget betydelige Overskridelser, og Indenrigsministeriet har da, i Tilslutning til Jærnbanebestyrelsens Bemærkninger, begrundet Overskridelsen paa Kontoen: „Billetter, Tryksager og Protokoller“ ved den ny Takstlov, som nødvendiggjorde Trykning af ny Billetter i alle Kombinationer i et meget stort Omfang. Det er jo utvivlsomt, at en saa betydelig Forandring som den, der er foregaaet ved Takstloven af 24de April 1896, maatte foranledige meget store Udgifter til Trykning af Billetter og lignende, men der er dog derved at bemærke, at Takstloven traadte i Kraft allerede den 1ste August 1896, og det lader sig jo ikke paa nogen Maade bestride, forekommer det mig, at der for Jærnbanebestyrelsen havde været god Anledning til i Tide at gøre opmærksom paa, at det Beløb, som var bevilget til Trykning, nemlig 155,000 Kr., efter al Rimelighed betydelig maatte overskrides. Dette er ikke sket, og jeg tror, med Statsrevisionen og med Udvalget, at det er en Fejl. — At den anden Post, „uforudsete Udgifter“, er overskredet med ca. 170,000 Kr., er begrundet ved, at man har haft Udgifter ved Leje af 200 Stykker aabne Godsvogne, og at den voksende Trafik har gjort en forøget Udveksling mellem Statsbanerne og fremmede Baner nødvendig. Derved er der fremkommet for Leje af Vogne en Udgift af 95,629 Kr. 84 Øre og paa den anden Post af 72,726 Kr. 74 Øre. Det maa imidlertid bemærkes, at denne Udgift dog ikke paa nogen Maade kunde betragtes som uforudselig, thi disse Udgifter vare allerede til Stede paa det foregaaende Aars Regnskab, og de blev gjort til Genstand for Udsættelse af Statsrevisionen for Regnskabet 1895—96. Det Aar var der ogsaa lejet